

РЕШЕНИЕ

№ 21931

гр. София, 25.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
публично заседание на 01.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **8610** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Г. Н. И. от [населено място], подадена чрез адв. Г., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р- 22002219002149-091-001 / 27.01.2022 г., издаден от Е. М. С. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Т. В. М. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение 1124 / 15.07.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП. С РА е ангажирана отговорност на Г. И., основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК, за задължения на „ВЕНИ-Г“ ЕООД, ЕИК -[ЕИК] в общ размер на 166202,39 лв. и съответни лихви за забава в размер на 112 721,80 лв., в т.ч. за: вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/ за осигурители в размер на 24 226,44 лв. и съответните лихви: вноски за здравно осигуряване /ЗО/ - за осигурители в размер на 9 431,32 лв. и съответните лихви: вноски за универсален пенсионен фонд /УПФ/ - за осигурители в размер на 4 414,22 лв. и съответните лихви; данък върху доходите ио трудови правоотношения и приравнени към тях в размер на 18 026.65 лв, и съответните лихви; данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 99 309,80 лв. и съответните лихви, както и корпоративен данък в размер на 10 793,96 лв. и съответните лихви В жалбата са изложени твърдения, че РА е постановен при неправилно приложение на материалния закон и при нарушение на процедурните правила за ангажирането на отговорност на И. на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК за задължения на „ВЕНИ – Г“ ЕООД. Оспорват се изводите на ревизиращите, че И. умишлено е разходвала парични средства от касата на дружеството в общ размер на 454 035,28 лв. и от банковата му сметка в общ размер на 9400,00 лв., което не е документално обосновано и не е свързано с обичайната дейност на „Вени - Г" ЕООД. Твърди се,

че неправилно тези действия са квалифицирани като скрито разпределение на печалбата по смисъла на § 1, т. 5, б "а" от ДР на ЗКПО, довели до намаляване на имуществото дружеството и до несъбираемост на установените с РА № Р- 22221816001916-091-001/20.10.2016 г. срещу дружество „Вени-Г“ ЕООД данъци и декларираните задължителни осигурителни вноски. Сочи се също така, че съдържанието на първоначалната ЗВР, както и изменящата я, не отговаря на изискванията на чл. 113, ал. 1, т. 5 от ДОПК, тъй като не е конкретизирано за каква отговорност става въпрос. В обжалвания РА, респ. РД не е ясно посочена разпоредбата на чл. 19 ДОПК, нито коя от всичките хипотези в нея ще е предмет на ревизията. Възражава се, че в хода на ревизионното производство не е извършвана насрещна проверка на „ВЕНИ-Г“ ЕООД, нито на „ОМВ България“ ООД, на физическите лица, работили в дружеството в ревизирания период и на др. доставчици. Изтъква се, че в хода на ревизионното производство на „ВЕНИ-Г“ ЕООД е установено, че счетоводството на дружеството е водено редовно /стр. 2 от РА от 20.10.2016 г./. Същото е имало активи /представена инвентарна книга/, имало е наети лица на трудов и граждански договор, имало е договорни отношения с „ОМВ България“ ООД и т.н. На дружеството нито в хода на ревизионното производство, нито след това са наложени обезпечителни мерки по реда на ДОПК, т.е. ревизиращия дружеството екип е счел, че са налице обстоятелства, имущество и банкови наличности, които да покриват евентуални публични задължения. Противното би говорило за пълно бездействие от страна на ревизиращите. От друга страна от доказателствата по административната преписка не се установява спрямо цялото известно на НАП имущество на „Вени- Г" ЕООД да е предприето принудително изпълнение. В нарушение на процедурните правила органът по приходите по реда на чл. 57 от ДОПК не е изискал от третото лице - „Пощенска банка“ АД информация за договор за банков кредит от 07.07.2014 г., подписан между банката, дружество „Вени - Г" ЕООД и Г. И.. Това е съществен пропуск от страна на ревизиращия екип в РА, поради което същият не е и обсъден в потвърждаващото решение на директора на Д „ОДОП“ - С.. Този пропуск е въпреки представянето на банково извлечение от „Пощенска банка“ АД за периода 2011 - 2018 година. От същото извлечение е видно, че договорът за заем е подписан на 07.07.2014 г. в глава IV са описани специалните условия за усвояване на кредита, сред които е погасяване на публични задължения, съгласно представено удостоверение по чл. 87 от ДОПК за периода 2011-2014 включително в размер на 51103,98 лева /това е периода, съпадащ с ревизирания период на „Вени - Г" ЕООД, както и включва периода, за който и на И. се вменява отговорност чл.19, ал. 2 от ДОПК. На 08.07.2014 г. сделката е изповядана пред нотариус с НА за договорна ипотека по кредита /в него е посочено, че следва да се погасят задълженията на „Вени-Г“ ЕООД/. От движението по банковата сметка е видно, че кредитът е усвоен на 15.09.2014 г., като на 16.09.2014 г. са наредени директно от банката платежни към НАП за 51 103,98 лв., от които 9541,15 лв. за ЗО и лихви; 2890,19 лв. за ДЗПО и лихви; 22141,23 лв. за ДДС и ДОД и лихви; 15531,41 лв. за ДОО и лихви /л. 1110 – папка № 7/. В тази връзка се подчертава, че тегленето на банков кредит за целево погасяване на публични задължения на дружеството, натрупани в периода 2011-2014 г., при това като обезпечение към банката е предоставен недвижим имот, само по себе си говори за отговорно управление на И., а не за отклонение на средствата, респ. липса на добросъвестност от нейна страна.

На следващо място се сочи, че в хода на ревизионно производство не е установено безспорно, че към момента на подаване на всяка СД по ЗДДС Г. И. като управител и собственик е знаела или е следвало да знае, че извършва фиктивни сделки и включва в СД фактури с невярно съдържание. Приобщаването на издадения на дружеството РА и черпене на доводи единствено въз основа на отразеното в него не доказва наличие на поведение на ревизираното лице, изразяващо се в

укриване на факти и обстоятелства, които по закон е било длъжно да обяви пред органа по приходите. В този смисъл е и практиката на ВАС - Решение № 2697/26.02.2013 г., постановено по адм. дело № 87027/12 г.

Не е установено по ревизионната преписка, че лицето е имало знание, че към момента на извършване на плащанията към доставчици на дружеството същото е имало задължения и тяхното погасяване ще бъде осуетено, както и че не е доказано знание у лицето, че на един евентуално по-късен етап, при издаването на РА, въпросните доставки ще се признаят от ревизиращите за нереални. Доказателства за наличие на задължения на дружеството към този момент не са представени.

Не е установена и причинно-следствената връзка между поведението на ревизираното лице и несъбраните публични задължения. Те са възникнали към датите на издаване на ревизионните актове, с които са установени задължения на търговското дружество. Налице е дори обратното. Теглене на банков кредит за погасяване на публични задължения. За да е налице причинно-следствена връзка, следва поведението на лицето да е единствената причина за невъзможността на дружеството да погаси възникналите публични задължения, каквато не е доказана. В заключение се претендира отмяна на РА.

В съдебно заседание, жалбата се поддържа от адв. Г.. Претендират се разноси по списък – л. 393. Подробни съображения за незаконосъобразност на РА се излагат в писмени бележки.

Ответникът – директор на дирекция "ОДОП" – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. С., изразява становище за неоснователност на жалбата по аргументи, изложени в решението, потвърждаващо оспорения РА. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, Трето отделение, 44 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Настоящата ревизия е повторна. Възложена е по реда на чл. 155, ал. 4 от ДОПК във връзка с Решение № 519/26.03.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП /л. 104-111/, с което е отменен като незаконосъобразен РА № Р-22221718002246-091 -001/03.12.2018 г. на ТД на НАП С., а преписката е върната със задължителни указания.

На 03.04.2019 г. е издадена Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002219002149-020-001 от 03.04.2019 г. (л. 40-43) от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С. /л. 30-33/, с която е възложено извършването на ревизия на Г. И. за ангажиране на отговорност по реда на чл. 19 ДОПК за задължения на дружеството „ВЕНИ –Г“ ЕООД, както следва: за данък върху доходите от трудови правоотношения и приравнени към тях за данъчни периоди от 01.07.2015 г. до 31.07.2016 г., за ДОО за осигурители за данъчни периоди от 01.11.2015 г. до 31.07.2016 г., за вноски за ЗО за осигурители за периодите от 01.12.2015 г. до 31.07.2016 г., за вноски за УПФ за осигурители за периодите от 01.02.2016 г. до 31.07.2016 г., за ДДС за периодите от 01.03.2013 г. до 31.03.2013 г., от 01.05.2013 г. до 31.07.2016 г. и за корпоративен данък за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2013 г. ЗВР е връчена на И. на 20.06.2019 г. /л. 43/.

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия №Р-22002219002149-020-002 от 19.09.2019 г. и ЗИЗВР № Р-22002219002149-020-003 от 17.10.2019 г. е удължен срокът за приключване на ревизията до 18.10.2019 г. и 18.11.2019 г. (л. 34-39). Всички цитирани заповеди са издадени от органа възложил ревизията – Е. С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р- 22002219002149-092-001/16.06.2021 г., връчен на 08.10.2021 г. (л. 45-73).

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение срещу констатациите и изводите в РД с вх. №17-00-562#8/19.11.2021 г. / л. 144 и сл., папка № 2/, което е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с оспорения в настоящото производство РА, връчен на 28.04.2022 г. по електронен път (л. 74-86). С ревизионния акт, на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК, на Г. И. е ангажирана отговорност за задължения на „ВЕНИ -Г“ ЕООД в общ размер на 166 202,39 лв., както и съответните лихви за забава -112 721,80 лв.

В хода на административното производство от ревизираното лице /РЛ/ са изисквани обяснения за какво са били използвани изтеглените от нея парични средства от банковите сметки и касата на дружеството, включително по какъв начин са изплащани задълженията на дружеството за работни заплати, за данъци и осигурителни вноски. Поискано е от И. да обясни какви действия е предприела за преодоляване на установената временна неплатежоспособност на „ВЕНИ - Г“ ЕООД към 31.07.2016 г., тъй като съгласно данните от представена оборотна ведомост на дружеството към тази дата то не е разполагало с имущество и активи за покриване на текущите си задължения, тъй като общата стойност на задълженията е надвишавала значително общата стойност на активите.

От И. е представено обяснение от 04.11.2019 г. /л. 242-243, папка № 2/, че сумите, с които задълженото лице се е разпореждало за периода, през който е била представляваща дружеството, в това число тегленията, вноските по и от банковите сметки и съответно касата на дружеството, са използвани само и единствено за неговата дейност, включително и за изплащане на възнагражденията на наетия по трудови правоотношения персонал. Посочено е, че документите във връзка с дейността на „ВЕНИ - Г“ ЕООД са предадени на новия собственик на капитала - А. А..

В хода на повторната ревизия са извършени насрещни проверки на други лица, в това число и на „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД, „ВАЛЕНС“ ООД, „ВЕНИ - Г“ ЕООД, „ЕВИСКОМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ВИЛЕНС“ ООД, Е. Г. А..

С Протокол № Р-22002219002149-ППД-001/19.09.2019 г. е извършено присъединяване на събраните по реда на ДОПК доказателства в хода на предходното ревизионно производство.

При ревизията е установено, че Г. И. е управител и едноличен собственик на капитала на „ВЕНИ - Г“ ЕООД в периода от 01.02.2011 г. до 10.09.2016 г., когато е вписан новият собственик на капитала и представляващ - А. В. А., т.е. през периода, когато са формирани задължения за данъци и осигуровки, включени в обхвата на ревизията за ангажиране на отговорност по реда на чл. 19 от ДОПК.

През ревизирания период приходите от продажби на „ВЕНИ - Г“ ЕООД са формирани от управление и стопанисване на бензиностанция ОМВ, както и продажби на дребно в кафе билиард клуб в [населено място], район „Т.“, [улица].

На 22.02.2011 г. е сключен договор между „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД и „ВЕНИ - Г“ ЕООД, по силата на който последното дружество се съгласява да стане партньор на ОМВ и да експлоатира бензиностанция в[жк], собственост на „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД срещу възнаграждение.

На 22.08.2016 г. Г. И., в качеството на управител на „ВЕНИ - Г“ ЕООД, стопанисващо обект - бензиностанция ОМВ Б. № 1214 в [населено място], и управител на новоучреденото дружество „ВЕГА - ИН“ ЕООД, подписва Тристранно споразумение за солидарна отговорност към „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД. В споразумението се посочва, че договорът за експлоатация от 01.03.2015 г., сключен между „ВЕНИ - Г“ ЕООД и „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД ще бъде прекратен, а с „ВЕГА -

ИН“ ЕООД, представлявано отново от жалбоподателката, ще бъде сключен нов договор за експлоатация на същия обект. С оглед факта, че при предаване на обекта от „ВЕНИ - Г“ ЕООД на „ВЕГА - ИН“ ЕООД /и двете представлявани от Г. И./, няма да бъдат извършени стандартните процедури по предаването на обекта /бензиностанцията/, страните са уредили отношенията, възникващи помежду им във връзка с прекратяването на предходния договор и сключването на новия такъв.

„ВЕНИ - Г“ ЕООД е подало годишни данъчни декларации по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. Дружеството е публикувало годишни финансови отчети в Търговския регистър към Агенция по вписвания за 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г., които са подписвани от Г. И. в качеството ѝ на управител на дружеството.

На „ВЕНИ - Г“ ЕООД е извършена ревизия за установяване на задължения по ЗКПО за периодите от 2011 г. до 2014 г. и по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 24.02.2011 г. - 31.12.2015 г., приключила с издаване на РА № Р-22221816001916-091-001/20.10.2016 г., който не е бил оспорен и е влязъл в сила.

В хода на ревизията на „ВЕНИ - Г“ ЕООД са извършени насрещни проверки на следните доставчици: „ЕЛИТ МММ“ ЕООД, „ОЕМ“ ЕООД, „ФЛОР ЕКС ПИ“ ЕООД, „ВЛ СТРОЙ“ ЕООД, „ДИ ЕЛ ТРЕЙД ГРУП“ ЕООД, „ЕЛ МЕТ СТРОЙ“ ЕООД, „АГРО ГОЛД ГРУП“ ЕООД и „НЮ СТРОЙ КЪМПАНИ“ ЕООД.

Представени са само частично документи от „ФЛОР ЕКС ПИ“ ЕООД и „НЮ СТРОЙ КЪМПАНИ“ ЕООД. От всички останали доставчици не са представени изисканите им документи, справки и писмени обяснения, относно реалността на доставките по фактурите, издадени на „ВЕНИ - Г“ ЕООД.

В хода на ревизията „ВЕНИ - Г“ ЕООД също не е представило документи, доказващи извършени реални доставки на стоки и услуги по фактурите, издадени от посочените доставчици

Ревизиращите са приели, че горепосочените дружества не са извършили реално доставки на стоки и услуги с получател „ВЕНИ - Г“ ЕООД, респ. не е налице документална обосновааност на отчетените по тях разходи. Направен е извод, че документите са съставени единствено с цел РЛ да ползва право на приспадане на данъчен кредит по фактурите и по този начин да намали дължимия ДДС за внасяне за съответните периоди. В резултат на тези констатации е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 91 357,25 лв. по фактурите, издадени от цитираните по-горе доставчици.

Предвид установената липса на доставки на услуги по чл. 9 от ЗДДС е прието, че е изпълнена хипотезата на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО и е извършено увеличение на счетоводните финансови резултати за 2012 г. и 2013 г. В резултат на това са установени задължения за корпоративен данък в размер на 10 793,96 лв.

При ревизията на дружеството е констатирано също така, че всички фактури, договори, приемо-предавателни протоколи и др. са подписвани единствено от Г. И., като същата не е упълномощавала друго лице във връзка с осъществяваната от дружеството дейност.

Извършен е анализ и на представените фискални бонове по фактурите, издадени от горепосочените доставчици, послужили като основание за изтегляне на парични средства от касата на „ВЕНИ - Г“ ЕООД. Прието е, че така анализираните фискални бонове не отразяват реално осъществени плащания, съответно, че няма доказателства за постъпване на парични средства в патримониума на горепосочените доставчици.

С оглед заявеното от И., че тя е извършвала разплащанията между „ВЕНИ - Г“ ЕООД и контрагентите на дружеството, е обоснован извод, че са изтеглени пари от касата на „ВЕНИ - Г“ ЕООД, които не са използвани за разплащане към доставчиците, а за личните

нужди на управителката. С плащанията към доставчици по недоказани доставки е намалена касовата наличност, съответно имущественото състояние на „ВЕНИ - Г“ ЕООД. За съответните години това намаление е, както следва: за 2012 г. - в общ размер на 18 840,00 лв., за 2013 г. - в общ размер на 131 068,63 лв. и за 2015 г. - в общ размер на 201 253,05 лв., като издадените фактури, датите и начинът на извършените плащания са подробно описани на стр. 24 - 33 от РД.

По отношение на фактурите, издадени от „ВЛ СТРОЙ“ ЕООД /сума на данъчните основи 27 720,08 лв. и ДДС 5544,01 лв./ и „ЕЛ МЕТ СТРОЙ“ ЕООД /сума общо 30 879.04 лв. и ДДС 6 175.80 лв./, ревизиращите са констатирани, че не към всяка от тях е приложен фискален бон, независимо че в счетоводството на дружеството същите са отразени като платени в брой. Посочено е, че всички касови апарати на доставчиците, посочени във фискалните бонове към издадените фактури, са регистрирани и свързани със сървър на НАП /с изключение на фискалното устройство на „ЕЛ МЕТ СТРОЙ“ ЕООД/.

При извършена проверка в ИС на НАП за генерираните дневни отчети по тези ЕКАФП е установено, че на датите, отразени във фискалните бонове, не са генерирани дневни отчети на фискалните устройства на следните дружества: „ОЕМ“ ЕООД обща сума на данъчните основи 41 615 лв. и ДДС 8323,00 лв., „ДИ ЕЛ ТРЕЙД ГРУП“ ЕООД – обща сума 22 545 лв. и ДДС 4509 лв. и „АГРО ГОЛД ГРУП“ ЕООД обща сума 24 380 лв. и ДДС – 4876 лева.

Във фискалните бонове, приложени към фактурите, издадени от „ЕЛ МЕТ СТРОЙ“ ЕООД, са отразени номер на фискалното устройство и на фискалната памет, за които при извършена проверка в информационната система на НАП се установено, че липсва такъв регистриран ЕКАФП.

Относно фактурите, издадени от „ФЛОР ЕКС ПИ“ ЕООД /обща сума 15 586,50 лв. и ДДС 3 117,30/ и „НЮ СТРОЙ КЪМПАНИ“ ЕООД /обща сума 277 272,66 лв. и ДДС 55 454,54 лв./ и приложените към тях фискални бонове е констатирано, че само за незначителна част от тях на датата на издаване има регистрирани дневни обороти на фискалните устройства.

При ревизията на „ВЕНИ - Г“ ЕООД с ИПДПОЗЛ № Р-22221816001916-040-001/22.04.2016 г. са били изисквани заверени копия на платежни документи, заверени копия на разходни касови ордери, банкови извлечения и хронологии на сметка 501 „Каса“ и сметка 503 „Банка“. Тъй като при ревизията не са представени хронологии на сметка 501 „Каса в лева“ по години, както и разходни касови ордери /РКО/, то при ревизията на жалбоподателката е извършен анализ на представените хронологични регистри на сметка 401 „Доставчици“ за всяко едно от горепосочените дружества.

В хода на ревизията на „ВЕНИ-Г“ ЕООД е установено, че през 2013 г. и 2014 г. осчетоводяването на плащанията по фактурите в брой не е обвързано с представени фискални бонове, а на датата на издаване на съответната фактура е извършвано дебитиране на сметка 401 „Доставчици“ срещу кредитиране на сметка 501 „Каса“, т.е. закривани са задълженията към доставчиците. Това означава, че на тези дати са намалени паричните касови наличности на дружеството, т.е. е намалено неговото имущество без фактически да са извършени плащания.

За 2013 г. общата сума на така осчетоводените плащания е 121713,60 лв. по фактури, издадени от „АГРО ГОЛД ТРУП“ ЕООД, „АГТ“ ЕООД, „ОЕМ“ ЕООД и „ДИ ЕЛ ТРЕЙД ГРУП“ ЕООД. За 2014 г. е посочено, че са отчетени плащания общо в размер на 131068,63 лв. по фактури, издадени от „ЕЛ МЕТ СТРОЙ“ ЕООД, за част от които не са

представени касови бонове, какъвто е и случаят с издадените фактури от „НЮ СТРОЙ КЪМПАНИ“ ЕООД.

Направен е извод, че представените фискални бонове за целите на ревизията на дружеството не са издадени от регистрираните касови апарати на дружествата, сочени като доставчици на „ВЕНИ - Г“ ЕООД, явяват се документи с невярно съдържание и не обективират плащане на сумите, посочени във фактурите. Заключено е, че няма годни доказателства за постъпване на парични средства в патримониума на сочените като доставчици дружества, независимо че сумите са отчетени като излезли от касата на дружеството чрез кредитирането на сметка 501 „Каса“.

В хода на ревизията на „ВЕНИ-Г“ ЕООД е направен анализ на касовата наличност на дружеството за отделните финансови години.

Установено е, че в началото на 2013 г. началното салдо по сметка 501 „Каса“ е било 78,29 лв., а през периода от 2013 г. до 31.07.2016 г. са отчетени дебитни обороти /постъпления/ в общ размер на 969 987,92 лв., като крайното салдо по сметката към края на юли 2016 г. е 55,31 лв. По кредит на сметка 501 са отчетени плащаия без основание /по фактурите на процесните доставчици/ в общ размер на 454 035,28 лв., в резултат на което е намаляло имуществото на дружеството.

По отношение на фактурите, платени по банков път е установено, че с банковите сметки на „ВЕНИ - Г“ ЕООД е оперирала само Г. И., т.е. преводите са извършени от нея. Направен е извод, че жалбоподателката е била наясно, че дружеството е получател по фактури, издадени от цитираните доставчици, които не документират реални доставки на стоки и услуги и в тази връзка с извършените от нея плащания по тези фактури е намалено имуществото на дружеството.

При предходната ревизия са изготвени запитвания до банковите институции, в които „ВЕНИ - Г“ ЕООД има открити банкови сметки. В отговор от „ОББ“ АД, „РАЙФАЙЗЕН БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД и „ИНТЕРНЕТЪНЪЛ АСЕТ БАНК“ АД са представени данни за движението по сметките за проверявания период. Органите по приходите са установили, че по сметката в „ОББ“ АД са постъпвали суми от „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД във връзка с дейността на „ВЕНИ - Г“ ЕООД. Получените по сметката суми са прехвърляни по друга сметка на дружеството или са изтегляни от Г. И.. Към 04.07.2013 г. салдото по сметката е нулево, а за периода след 04.07.2013 г. няма данни за движение на средства.

По сметката в „РАЙФАЙЗЕН БЪЛГАРИЯ“ ЕАД са постъпвали прехвърлените суми от банкова сметка на дружеството в „ОББ“ АД, както и други преводи от „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД. Сумите са били изтеглени от И..

Чрез банковата сметка в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД са правени преводи за изплащане на възнаграждение на наети по трудов договор лица, плащане на задължения на дружеството към НАП и към доставчици. По сметката в периода до м. 09.2016 г. са получавани и суми от „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД. От сметката са теглени и внасяни суми от Г. И.. Установено е също така, че за периода след 01.09.2016 г., въпреки, че И. е прехвърлила дружествените си дялове и вече не е управител на дружеството, тя е захранвала сметката и е извършвала тегления.

Относно извършените преводи по банковата сметка на „ВЕНИ - Г“ ЕООД след 01.09.2016 г. когато Г. И. е продала дружествените си дялове, е посочено, че с цел приключване на договорните отношения с „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и отношенията с персонала и банката, новият управител на дружеството и собственик на капитала - А. А., я е

упълномощил да оперира със сметката на дружеството.

В хода на ревизията на „ВЕНИ - Г“ ЕООД е установено, че съгласно представените документи - фактури, договори, приемо-предавателни протоколи и др. същите са подписвани единствено от И., като не са установени данни същата да е упълномощавала друго лице, във връзка с извършваната дейност от дружеството.

Органите по приходите са установили също така наличие на временна неплатежоспособност на „ВЕНИ – Г“ ЕООД към 31.07.2016 г. - дата, към която има представена оборотна ведомост и до когато са предадени счетоводните и търговски документи на новия собственик на капитала на дружеството – Ал. А.. Ревизиращият екип с констатирал, че към края на юли 2016 г. текущите задължения на дружеството са в общ размер на 155 927,27 лв. и значително превишават активите му в общ размер на 43588,73 лв.

Задълженията са формирани от: задължения към доставчици - 72 541,98 лв.; задължения към персонала - 11 379,99 лв.; задължения за данък върху доходите на физическите лица - 19 240,23 лв.; задължения за осигуровки - 43887,97 лв. и задължения за ДДС - 8877,10 лв., като следва да се отбележи, че в тези задължения не са включени установените с РА №Р-22221816001916- 091-001/20.10.2016 г. за ДДС за периодите от м. 03.2013 г. до м. 12.2015 г. общо в размер на 91357,25 лв. /отказан данъчен кредит/ и корпоративен данък за 2012 г. и 2013 г. общо в размер на 10 793,96 лв., ведно със съответните лихви.

Активите на дружеството на обща стойност 43588,73 лв. включват касова наличност - 55,31 лв.; наличност по разплащателна сметка в лева – 9405,68 лв.; стоки - 10 146,25 лв.; машини, съоръжения и оборудване с балансова стойност 699,52 лв.; стопански инвентар с балансова стойност 1179,25 лв.; вземания от клиенти – 4866,54 лв. и други дълготрайни нематериални активи /отчетени по сметка 219 ДДНМА/ с балансова стойност 17236,18 лв. лв. По тази сметка са отчетени разходите за подобрения на чужд дълготраен актив /наетата бензиностанция от „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД/.

Въз основа на горните установявания органите по приходите са стигнали до извод, че неплатежоспособността на дружеството към 31.07.2016 г. е резултат от неправомерните действия на представляващата Г. И., която чрез отчетените плащания по фактури, които не документират реално получени стоки и услуги, за които към момента на осчетоводяване на плащането не са били налице редовно издадени фискални бонове, е намалила касовата наличност на дружеството, без да е доказано извършено плащане към контрагентите. От друга страна Г. И. не е доказала, че изтеглените от банковата сметка парични средства и тези, напуснали патримониума на дружеството, отчетени по кредита на сметка 501 „Каса“, са използвани за стопанската дейност на предприятието.

В резултат на гореизложеното е формиран извод, че разходването на сумата 454035,28 лв. от касата на дружеството /за плащанията по фактурите подробно описани в РД – стр. 22-30/ и сумата от 9400 лв. /разходвана от банковата сметка на дружеството/ не е свързано с обичайната дейност на „ВЕНИ - Г“ ЕООД, **поради което същото е квалифицирано като скрито разпределение на печалбата по смисъла на §1, т. 5, б „а“ от ДР на ЗКПО, довело до намаляване на имуществото дружеството** и станало причина за неизплащане на декларираните задължения за ДДС за периода от м. 01.2016 г. до м. 07.2016 г., за данък върху доходите за периодите от м. 07.2015 г. до м. 07.2016 г. и за задължителни осигурителни вноски за различни периоди от м. 11.2015 г. до м. 07.2016 г., както и установените е РА № Р 22221816001916- 091 001/20.10.2016 г.

задължения за ДДС и корпоративен данък.

За събиране на задълженията на „ВЕНИ - Г“ ЕООД по ревизионния акт и по подадените справки-декларации по ЗДДС и декларации обр. 6 по Наредба Н-Н/2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица са предприети действия от публичен изпълнител - попълнен е въпросник за предпоставките за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК / л. 1232 и 1233, папка № 7/ и Справка за проучено имуществено състояние и категоризация на задълженото лице /л. 1234 – 1238, папка № 7/. При направено от служителите на дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. пълно проучване на финансовото състояние на дружеството е установено, че липсват активи негова собственост, към които да се насочат действия по налагането на обезпечителни мерки. За събиране задълженията на дружеството е било образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г., което с Разпореждане № С170022-035- 0238105/05.07.2017 г. е прекратено на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК. Задълженията по изпълнителното дело са в размер на 220000,53 лв., в това число главница 176710,19 лв. и лихви в размер на 43290,34 лв. Всички способности за събиране и обезпечаване на дълга са изчерпани, като дългът е определен като несъбираем.

В подкрепа на извода на издателите на ревизионния акт, че управителката на дружеството умишлено и недобросъвестно е извършила отклоняване на парични средства на предприятието за лични нужди, като по този начин е намалила имуществото му и по тази причина не са изплатени декларираните задължения на дружеството, е и фактът, че малко преди издаване на ревизионния доклад /14.09.2016 г./ и ревизионния акт, с които са установени допълнително задължения по ЗДДС и ЗКПО /20.10.2016 г./, но в хода на ревизията, Г. И. е продала на А. А. /с договор от 01.09.2016 г. / дружествените дялове от капитала за сумата от 10,00 лв. Както вече бе посочено, към този момент има данни, че дружеството е било изпаднало в неплатежоспособност, тъй като активите му са били значително по-малко от задълженията, в които не се включват установените с РА №Р- 22221816001916-091-001/20.10.2016 г.

След 01.09.2016 г. Г. И. е продължила да оперира с банковата сметка на дружеството в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, чрез издаденото ѝ безсрочно пълномощно от новия управител А. А..

Установено е също така, че от 18.08.2016 г. И. е едноличен собственик на капитала и управител на „ВЕГА - ИН“ ЕООД, с което продължава да извършва същата стопанска дейност - експлоатация на бензиностанция на обект ОМВ Б., по сключен Договор с „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД, като същевременно се „освобождава“ от натрупалото публични задължения дружество „ВЕНИ - Г“ ЕООД и прекратява сключения от него договор за експлоатация на бензиностанцията.

С оглед гореустановеното органите по приходите са приели, че в случая е приложима хипотезата на отговорност по чл. 19, ал. 2 ДОПК спрямо Г. И. за задълженията на „ВЕНИ - Г“ ЕООД, подробно описани в РА. Заключено е, че изплащайки сумите по фактури, без реално да са извършени доставки на стоки и услуги, Г. И. недобросъвестно е извършила плащания в пари от имуществото на „ВЕНИ - Г“ ЕООД, представляващи безвъзмездно отчуждаване на имущество на задълженото лице, в резултат на което се е стигнало до несъбираемост както на установените с РА № Р- 22221816001916-091-001/20.10.2016 г. /л. 762-782, папка № 6/ задължения, така и на посочените такива в СД и по декларации

обр. 1 и 6 за задължителни осигурителни вноски и данък върху доходите от трудови правоотношения. В подкрепа на извода за недобросъвестност от страна на И. е и фактът, че след започване на ревизионното производство на „ВЕНИ - Г“ ЕООД, но преди датата на издаване на РА, същата се е разпоредила с дружествените си дялове.

Процесният РА е оспорен по административен ред с жалба вх. № 94-Г-302 от 12.05.2022 г. /л. 149 – 153, папка № 2/ по регистъра на ТД на НАП С. (л. 92-103) с твърдения, че не са доказани предпоставките за ангажиране на отговорността по чл. 19 от ДОПК и че необосновано е прието, че РЛ е разходвало парични средства от касата на дружеството в размер на 454 035.28 лв. и от банковата му сметка за недокументално обосновани разходи и такива, несвързани с обичайната дейност на „ВЕНИ - Г“ ЕООД, което е квалифицирано като скрито разпределение на печалбата по смисъла на §1, т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО.

С Решение 1124/15.07.2022 г. директорът на Д „ОДОП“ при ЦУ на НАП –гр. С. е счел за неоснователни възраженията на И. и е отхвърлил жалбата й против процесния РА. Приета е за доказана хипотезата на чл. 19, ал. 2 ДОПК, а именно наличието на недобросъвестно извършени плащания в пари от имуществото на задължено юридическо лице, които могат да се разглеждат или като скрито разпределение на печалбата/ дивидент, или като безвъзмездно отчуждаване на имуществото на дружеството.

Приложимостта на първата хипотеза на разпоредбата е обоснована с осчетоводените по кредита на сметка 501 „Каса“ в кореспонденция с дебита на сметка 401 „Доставчици“ плащания в брой по фактури, за които изобщо не са издадени фискални бонове или такива са издадени няколко месеца след като плащането към доставчика е отчетено. Самите касови бонове са издадени от нерегистрирани фискални устройства или на регистрирани на доставчиците фискални устройства не са отчитани обороти от продажби на стоки и услуги и не са генерирани дневни отчети, които се изпращат на сървъра на НАП.

Хипотезата на безвъзмездно отчуждаване на имущество довело до неговото намаляване е приета за доказана предвид извършените по банков път плащания на сумата от 9400 лв. по фактури, които не документират реално осъществени стопански операции за доставка на стоки услуги, респективно тяхното получаване от предприятието. Това според решаващия орган не може да се квалифицира като скрито разпределение на печалбата, тъй като не е доказано, че преведените по банков път суми са изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на Г. И..

В подкрепа на горните изводи директорът на Д „ОДОП“ С. се е позовал и на факта, че за периода от 01.01.2013 г. до 31.07.2013 г. през касата на дружеството /сметка 501 „Каса“/ са преминали парични средства в размер на близо един милион лева /дебитният оборот е 969 987,92 лв./, но началното салдо към 2013 г. е 78.29 лв., а към юли 2016 г. - 55,31 лв., като същевременно извършените плащания без основание по издадените фактури от процесните доставчици възлизат на значителната сума от 454 035,28 лв. платени в брой. Обоснован се явява крайният правен извод на ревизиращите, че по този начин е намалено имуществото на дружеството и по тази причина не са изплатени дължимите данъци или задължителни осигурителни вноски. За това говори и фактът, че към 31.07.2013 г. „ВЕНИ - Г“ ЕООД е разполагало с активи на обща стойност 43 588,73 лв., значително по-малка от стойността на задълженията му /без тези по РА/ в общ размер на 155 927.27 лв. Това налага извода за декапитализиране на дружеството и довеждането

му до състояние на неплатежоспособност.

Като аргумент за недобросъвестност на жалбоподателката е и отчуждаването на дружествените дялове в полза на лицето А. А. в хода на извършената ревизия, приключила с издаването РА №Р-22221816001916-091-001/20.10.2016 г., с който са установени задължения за ДДС и корпоративен данък в особено големи размери.

Съставен е Приемо-предавателен протокол на 01.09.2016 г., според съдържанието на който, във връзка с продажбата на дяловете по Договора за продажба от 01.09.2016 г. Г. И. предава на А. А., цялата документация на „ВЕНИ - Г“ ЕООД, включително счетоводни регистри, данъчни декларации, оборотни ведомости, хронологични ведомости и пр. за периода от 01.01.2011 г. до 31.07.2016 г. Констатирано е, че за м. 08.2016 г. счетоводни документи не са предадени. Новият управител има участия в множество дружества - 49, с рисков профил, с големи задължения към бюджета, неоткриваеми на адреса за кореспонденция.

Поставен е под съмнение и реалното му участие като управител на „ВЕНИ – Г“ ЕООД предвид констатациите, че е работил по трудов договор в „БУЛБИЛД ЕКСПОРТ“ ЕООД на длъжност строител жилища и от 18.07.2016 г. до 01.10.2018 г. като общ работник в „ТОВЕР ГРУП“ ЕООД, както и целта на продажбата на дялове от И..

Извод за недобросъвестността на управителя Г. И. е обоснован и с фактът на прекратяване на договора на „ВЕНИ - Г“ ЕООД за експлоатация на бензиностанцията с „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД, като по този начин жалбоподателката фактически е лишила дружеството от приходи, с които да погаси натрупалите се задължения, респ. фискът е поставен в обективна невъзможност да събере публичните задължения от задълженото юридическо лице. От друга страна същата дейност е продължена от жалбоподателката чрез дружеството „ВЕГА - ИН“ ЕООД, което обаче не е обременено с публични задължения.

Действията на Г. И. по намаляване на касовата наличност на „ВЕНИ Г“ ЕООД чрез извършените в брой фиктивни плащания по доставки, които не са получени реално от дружеството, фактически са довели до неплатежоспособност на юридическото лице към 31.07.2016 г., тоест преди да бъдат установени задълженията с РА № Р-22221816001916-091-001/20.10.2016 г. и задълженото лице да пристъпи към прехвърляне на дружествените си дялове на А. В. А.. Към този период публичните задължения за данъци /ДДФЛ и ДДС/ и осигурителни вноски са в общ размер на 72 005,30 лв. и надхвърлят активите на дружеството на стойност 43 588,73 лв.

Именно тези действия обосновават наличието на причинно- следствената връзка между недобросъвестното поведение на задълженото лице, в качеството на управител на „ВЕНИ - Г“ ЕООД и неизплащането на задълженията на дружеството, респективно тяхната несъбираемост.

По този начин, доколкото парични средства не са използвани стриктно за стопанската дейност на дружеството и обичайните му търговски операции, е намалено имуществото на предприятието /на практика е декапитализирано/ и е препятствано събирането на задълженията за данъци или осигурителни вноски на „ВЕНИ - Г“ ЕООД.

Няма погасяване на задълженията на „ВЕНИ - Г“ ЕООД и към настоящия момент, като следва да се посочи, че заплащането на задължението от основния длъжник води до отпадане на отговорността за третото лице, установена по реда на чл. 19 от ДОПК. Отделно от това, въз основа на пълно проучване на финансовото състояние на дружеството е установено, че липсват собствени активи, към които да се насочат

действия по налагането на обезпечителни мерки, а дългът е определен като несъбираем от основния длъжник, което означава, че е изпълнено изискването на ад. 20 от ДОПК.

В този смисъл е прието, че са налице всички необходими предпоставки за търсене на отговорност по чл. 19 ДОПК от Г. И. за задълженията на „ВЕНИ - Г“ ЕООД.

По делото е изслушана съдебно-счетоводна експертиза и допълнителна такава приети без оспорване от страните.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

В съдебното производство, съгласно нормата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването му. Съдът приема, че обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 от ДОПК. Спазена е формата по чл. 120, ал.1 от ДОПК. Спазен е и срокът за издаване, както на РА, така и на РД. Задълженото лице е надлежно уведомено за започване на производството и неговото приключване. От приложените доказателства се установява, че в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

ЗВР и ЗИЗВР са издадени от Е. М. С. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК със Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С. /л. 30-33/. РА е издаден от приходни органи на ТД на НАП С. – Е. М. С. /възложила ревизията/ и Т. В. М. - ръководител на ревизията.

Ревизионният акт, РД, както и издадените в хода на производството заповеди, са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, като от приетите писмени и веществени доказателства, неоспорени от жалбоподателя, се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис. Спазена е предвидената в закона писмена форма, съобразно разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗЕДЕУУ, с предписаното в чл. 120 ДОПК съдържание.

Съдът констатира, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от посочените като техни издатели органи по приходите с квалифициран електронен подпис по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕУУ, приравнен на саморъчен, съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ, като документите са подписани в срока на действие на удостоверение по чл. 24 от ЗЕДЕУУ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, РА е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. За да е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл. 26 от регламента. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато

законът признава на подписания писмен документ. Съгласно чл.25, т.1 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на ЕП и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, в сила съгл. чл. 52 от 01.07.2016 г., както и на чл. 5, т. 2, предл. 2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО НА ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 г., относно правната рамка на Общността за електронните подписи, правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава на квалифицирано електронно удостоверение. От така представените преписи на хартиен носител, а именно ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, издадени като електронни документи съдът намира, че същите са надлежно подписани.

В РА са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви, предвид цитирания чл. 120, ал. 2 ДОПК представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективизирана в множество решения на ВАС.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл.113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл.120 от ДОПК.

Относно приложението на материалния закон съдът приема следното:

Фактическите състави по чл. 19 ДОПК не характеризират типична хипотеза на установително производство по глава петнадесета от ДОПК. С. място на нормата – дял първи „обща правила“, глава четвърта, „задължени лица“, логическото и граматическото тълкуване на разпоредбите, обективизиращи фактическите състави на института води до извода, че се касае за субсидиарна отговорност на специален субект по отношение на вземане, което има публичен характер. За разлика от установителните производства по глава XV ДОПК, в които органите по приходите изискват задължените лица да установят изгодни за себе си факти и обстоятелства, в хипотезата, при която се реализира отговорност по реда на чл. 19 от ДОПК за съответното физическо лице, всички факти и обстоятелства от предвидените в нея фактически състави следва да се установят по несъмнен начин още в хода на ревизията - чл.170, ал. 1 от АПК вр. с § 2 от ДОПК.

Нормата на чл. 19, ал. 2 ДОПК определя, че управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски: 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд

дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

Съотнесена към разглеждания случай, така формулирана законовата норма предполага изследване на следните елементи от отговорността на третото лице:

1. Субект на отговорността - управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник;

2. Наличие на задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 ДОПК;

3. Извършване на определено действие - а/ извършени плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент; б/ отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; в/ извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице;

4. Действието следва да е извършено недобросъвестно - лицето, което го е извършило, да е знаело за наличието на публични задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски и да е извършило действието с цел намаляване на имуществото на задълженото юридическо лице;

5. Причинно-следствена връзка между извършеното действие, намаляване на имуществото на задълженото лице и невъзможността да бъдат погасени задължения;

6. Граници на отговорността - отговорността за непогасените задължения по ал. 2 и 3 е до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

7. отговорността се реализира само субсидиарно - когато се окаже невъзможно дължимите суми за данъци и осигурителни вноски да се съберат от юридическото лице.

По арг. от чл. 170, ал. 1 АПК във вр. с §2 от ДР на ДОПК тежестта на доказване на всички елементи от фактическия състав на разпоредбата е на органите по приходите.

Релевантни за отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК са не всички намаляващи имуществото на задълженото лице действия на разпореждане, а само изчерпателно изброените в разпоредбата.

С оглед събраните по делото доказателства съдът приема, че в случая са налице първите два елемента от фактическия състав по чл. 19, ал. 2 ДОПК.

Спорът се свежда до това, дали са налице останалите елементи от фактическия състав на отговорността, а именно дали задълженото лице И. в качеството си на управител на „ВЕНИ - Г“ ЕООД е извършила недобросъвестни действия, попадащи в хипотезите, очертани в ал. 2 на чл. 19 ДОПК и съществува ли причинно-следствена връзка между тези действия и невъзможността да могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски на дружеството.

В настоящия случай от съобразителната част на ревизионния акт, както и от решението на решаващия орган е видно, че с оглед събраните в хода на ревизията на И. доказателства е ангажирана отговорността ѝ за действия влизащи в хипотезата на чл. 19, ал. 2 ДОПК. Прието е, че изплащайки суми по фактури /в брой и по банков път/, без реално да са извършени доставки на стоки и услуги, жалбоподателката недобросъвестно е извършила плащания в пари от имуществото на „ВЕНИ - Г“ ЕООД, представляващи скрито разпределение на печалбата или безвъзмездно отчуждаване на имуществото на задълженото лице, в резултат на което се е стигнало до несъбираемост на декларираните задължения за ДДС за периода от м. 01.2016 г. до м. 07.2016 г., за данък върху доходите за периодите от м. 07.2015 г. до м. 07.2016 г. и за задължителни

осигурителни вноски за периода от м. 11.2015 г. до м. 07.2016 г., както и установените РА № Р 22221816001916-091 001/20.10.2016 г. задължения за ДДС и корпоративен данък.

По смисъла на § 1, т. 5, б. "а" от ДР на ЗКПО скрито разпределение на печалбата са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица. В тази връзка органите по приходите, чиято е доказателствената тежест, не са ангажирали доказателства, че разходваните парични средства от касата на „ВЕНИ – Г“ ЕООД в размер на 454 035,28 лв. и от банковата сметка на дружеството в размер на 9400 лв. са постъпили в патримониума на ревизираното лице.

Не се установява също така, че към момента на извършване на плащанията спрямо процесните доставчици е било налице знание у И. за задълженията на дружеството /които са възникнали с издаването на РА на „ВЕНИ-Г“ ЕООД/, както и че така извършеното разплащане с доставчиците ще осуети погасяването на задълженията на дружеството. В случая не е доказано и знание у РЛ, че в един по-късен етап, при издаване на РА, въпросните доставки ще бъдат приети от органите по приходите за нереални. Основателни са възраженията на И., че същата е действала добросъвестно по време на управлението на „ВЕНИ – Г“ ЕООД, включително теглила е банков кредит, обезпечен с ипотека върху недвижим имот, с оглед погасяване на публични задължения на дружеството /в този смисъл е и заключението на ССЕ/, поради което незаконосъобразно органите по приходите приемат, че е извършила недобросъвестно действия с цел намаляване на имуществото на дружеството.

В процесния случай основателно се твърди от жалбоподателката, че не е доказана уникалността на причинно-следствената връзка между поведението на управителя на задълженото лице и невъзможността да бъдат събрани публичните задължения.

По изложените съображения, съдът счита, че не са изпълнени кумулативно предвидените елементи на фактическия състав по чл. 19 от ДОПК и отговорността на Г. И. е ангажирана неправомерно. В този смисъл жалбата е основателна и следва да бъде уважена, а оспореният РА, като постановен при неправилно приложение на материалния закон, следва да се отмени.

По разностите: С оглед изхода на спора в полза на Г. И. следва да се присъдят разноски в общ размер на 7244 лв. по приложен списък на л. 393, от които 50 лева - държавна такса, 1594 лв. - депозит за вещо лице, 5600 лв. – платено в брой адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл.161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ревизионен акт № Р- 22002219002149-091-001 / 27.01.2022 г., издаден от Е. М. С. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Т. В. М. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1124/15.07.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, с който на Г. Н. И. е ангажирана отговорност, на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК, за задължения на „ВЕНИ-Г“ ЕООД, ЕИК -[ЕИК], в общ размер на 166202,39 лв. и лихви за забава в размер на 112 721,80 лева.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на Г. Н. И., ЕГН - [ЕГН], разноси по делото в размер на 7244 лв. /седем хиляди двеста четиридесет и четири лева/. Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му, пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: